

Prof. dr hab. Piotr Szurek

Dziedzina: sztuki plastyczne

Dyscyplina: sztuki piękne

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej

RECENZJA dorobku artystycznego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Anny Perłowskiej - Weiser w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie sztuki plastyczne, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne, prowadzonym na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu na Wydziale Grafiki i Komunikacji Wizualnej.

Zleceniodawca recenzji:

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej pismem z dnia 14 lipca 2019 roku informuje o wyznaczeniu mojej osoby przez Centralną Komisję recenzentem komisji habilitacyjnej do oceny osiągnięć Pani dr Anny Perłowskiej - Weiser.

Do zlecenia została dołączona złożona przez habilitanta:

1. Wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego
2. Autoreferat w wersji polskiej i angielskiej.
3. Album wystawy indywidualnej pt. „Izrael dwóch matryc”, będący przedmiotem rozprawy habilitacyjnej.
4. Wykaz dorobku artystycznego
5. Portfolio dorobku artystycznego, dydaktycznego i kuratorskiego
6. Kopia dyplomu uzyskania stopnia doktora

Dane habilitantki

Pani dr Anna Perłowska–Weiser jest absolwentką Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie–Skłodowskiej w Lublinie. Dyplom magisterski z Wyróżnieniem Rektorskim obroniła w Pracowni prof. Grzegorza Dobiesława Mazurka w 2000 roku. Doktorat ze sztuk pięknych uzyskała na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej w 2009 roku. Tytuł rozprawy doktorskiej: *Kim jest człowiek, że o nim pamiętasz?* Promotorem w

przewodzie doktorskim był prof. Grzegorz D. Mazurek, recenzentami prof. Jacek Szewczyk i prof. Artur Popek. Od 2000 roku jest zatrudniona w macierzystej uczelni, obecnie na stanowisku adiunkta w Zakładzie Wkłęśłodruku i Grafiki Eksperymentalnej.

Ocena autoreferatu

Na początku recenzji chciałbym odnieść się do autoreferatu dr Anny Perłowskiej - Weiser, który został załączony do obszernej i niezwykle starannie przygotowanej dokumentacji dzieła artystycznego, osiągnięć artystycznych, dydaktycznych i kuratorskich. Autorka podzieliła go na kilka części: *Od krajobrazu twarzy do twarzy krajobrazów 2000 – 2009; Izrael rzeczywisty, Izrael wyobrażony 2010 – 2018; Dydaktyka, popularyzacja oraz inne osiągnięcia artystyczne* i ostatnia część dotycząca *Miesiąca Grafiki Artystycznej*, cyklu wystaw, których Anna Perłowska – Weiser jest pomysłodawczynią i organizatorką od 2012 roku. Jednak zasadniczymi częściami autoreferatu są dwie pierwsze, w których referuje w osobisty sposób swoją drogę poszukiwań twórczych, budowania własnego języka artystycznego. Zawarty jest też teoretyczny komentarz do artystycznej części habilitacyjnej, jaką stanowi cykl prac zatytułowanych *Izrael dwóch matryc*. W zasadzie tekst ten noszący tytuł *Izrael pary oczu, kilku wierszy i dwóch matryc* jest zarazem słowem wstępnym do albumu habilitacyjnego. Ponowne cytowanie tego samego tekstu w autoreferacie autorka tak otwarcie argumentuje: *Obowiązek opisywania własnych grafik, już nie tyle spraw dotyczących warsztatu, ale także przedstawionych treści, stawia mnie w sytuacji niezręcznej. Lubię czytać recenzje swoich wystaw, ale ich autointerpretacja, przekracza moje możliwości emocjonalne. Dlatego też, słowo wstępne do albumu, który zatytułowałam Izrael dwóch matryc, zawarłam w formie nie mającej żadnych pretensji krytycznych impresji*. Na początku autoreferatu Perłowska – Weiser deklaruje jak mocno rysunek określa jej działania artystyczne. Rysunek oparty na bezpośredniości przekazu, zapisie wrażeń i emocji, ale też na wizualizacji projektów (pomysłów) graficznych. Wrażliwość rysunkową wyniosła już z bydgoskich czasów licealnych: *...Razem skończyliśmy liceum i studia. Zachowując proporcje i perspektywy planowaliśmy przyszłość. Zawarliśmy artystyczny pakt o współpracy, mówiąc żartobliwie, unię bydgosko – lubelską*. W jej aktywności artystycznej, zwłaszcza graficznej, rysunek jest zauważalny nie tylko jako technika, lecz jako postawa pewnego stosunku do świata, mocno osadzona w rzeczywistości tego świata. W swoich realizacjach graficznych nie rezygnuje zatem z wrażliwości rysunkowej. Rysunek jest jej niezbędny w procesie konstruowania grafiki. Jak sama pisze, traktuje grafikę jako wyspecjalizowany rodzaj rysunku, w którym zamiast kartki papieru jest metalowa matryca z fakturą, giętkością, barwą a nawet zapachem! Dowodzi też, jak bardzo istotna jest dla niej narracyjność (warstwa narracyjna) grafik i wyważenie proporcji pomiędzy formą a treścią.

Niebagatelna jest zatem w jej pracach potrzeba przekazania precyzyjnie własnym językiem, opowieści o człowieku i świecie, w którym żyje. Nie identyfikuje się, nie ucieka li tylko ku estetycznej kontemplacji swoich grafik. Wielką wagę przypisuje też wyobraźni, i tutaj jestem w pełni przekonany, że bez niewiarygodnej wyobraźni Anny Perłowskiej-Weiser nie powstałyby jej grafiki, jej “opowieści”. ...nie zamierzam rezygnować z artystycznych możliwości jakie daje wyobraźnia. Z sensów, jakie niosą rzeczy, ludzie, stworzenia – sensów, których się domyślam. Być może domysł jest w moich grafikach tym, czym w naukach hipoteza – możliwością, prawdopodobieństwem. Na tym też tle Perłowska – Weiser umieszcza swoje wcześniejsze poszukiwania i cykle graficzne: *Nieznane przestrzenie; Spotkania*, czy cykl doktorski *Kim jest człowiek, że o nim pamiętasz*. Pierwszy cykl, co sugeruje zresztą tytuł *Nieznane przestrzenie*, czy też tytuł pierwszej części autoreferatu *Od krajobrazu twarzy* skłania nas do odczytywania twarzy z jej mimiką, brzdami grymasem jako szczegółowej mapy nie znanego nam lądu. Wszystkie twarze wydają się nam mapami duchowej obecności i trwałej pamięci. Kolejne cykle ewoluują, coraz bardziej angażując przestrzeń wokół postaci i rozbudowując narrację: ...*postaci pokazywałam w przestrzeni – w ich środowisku lub z jakimiś atrybutami. Zależało mi i temu pozostałam wierna, żeby moje grafiki opowiadały jakąś historię...*przechodzi płynnie zatem zgodnie z tytułem rozdziału do ...*twarzy krajobrazów*. Rozdział *Izrael rzeczywisty. Izrael wyobrażony 2010 – 2018* wydaje mi się szczególnie. Autorka odnosi się w nim do swoich realizacji habilitacyjnych. Wyjaśnia powody i inspiracje, ukazuje perspektywę z jakiej starała się poznać Izrael, chłonąc jego kontrastowy, wielowarstwowy obraz. Obszerną część autoreferatu zajmuje wspomniany i przytoczony przez nią ponownie tekst, nieco odmienny stylistycznie, *Izrael pary oczu, kilku wierszy i dwóch matryc*. Inspirującą rolę i wpływ na poetycki charakter tekstu miał zapewne Stanisław Jerzy Lec. Autorka często cytuje fragmenty jego wierszy, niejednokrotnie celnie zbliżając do siebie pozornie odległe światy, poezji i grafiki: *Blacha jest jak kartka papieru, na której powstaje wiersz, choćby “Ballada pisana na piasku pustynnym”*. Izraelską refleksję Perłowska-Weiser kontynuuje, nie zapominając jednak o swych “graficznych” korzeniach. W każdym szczególe pejzażu czy nawet wyglądzie domów uzasadnia graficzne inspiracje: *Zmurszałe chodniki, domy, witryny, bramy, odrapane klatki schodowe nie są piękne, ani brzydkie, są graficzne. Są telawiwską świątynią grafików. Grafika oprócz tego, że jest tak bardzo przywiązana do swojego warsztatu, doświadcza świat... Grafika, przepuszczając świat przez prasę, rysuje wiersz. Czy to wielkie nadużycie myśleć w ten sposób? Szukać pokrewieństwa między mową wiążaną a grawerowaną?* Jestem przekonany, że Anna Perłowska-Weiser – *przybysz z nad Wisły*, odkrywa i doświadcza świat szalenie frapująco i dociekliwie. Ma przecież ogromny przywilej, jako artystka i niezwykle wrażliwa osobowość, poznawać i opisywać rzeczy i zdarzenia do tej pory nie zauważone przez nikogo.

Ocena dzieła artystycznego

Dr Anna Perłowska - Weiser przedstawiła jako habilitacyjne osiągnięcie artystyczne cykl prac zatytułowanych *Izrael dwóch matryc*. Artystyczna część pracy habilitacyjnej została zaprezentowana szerszej publiczności (dzieło w obiegu społecznym) w zielonogórskiej Galerii PWW 25 maja 2018 roku. Na wystawę składał się zestaw kilkudziesięciu wielkoformatowych grafik wykonanych w technikach wklęsłodrukowych, głównie techniką akwaforty i akwatinty, a także fotoakwatinty. Inspiracją dla tego obszernego cyklu były wielokrotne podróże do Izraela, ale nie tylko. Stanisław Jerzy Lec, poeta, autor tomiku wierszy *Rękopis jerozolimski* zdaje się wywarł niebagatelny wpływ na kreację artystyczną jej ostatnich grafik, ale też na niezwykle ich tytuły. *Tytuły moich izraelskich grafik także w dużej mierze zawdzięczam jemu* – pisze Perłowska-Weiser. *Pustynia w oczy rzuca nam garść piasku; W skale świątyni kość dawidowa; Poranna ciemnia; Jadą Jemenici; Pełne wielkiego zdziwienie; Do miasta, w którym cegła z cegła spojone, słowem; Poeto, nie zwódź, nie kołysz* – to tylko niektóre z nich. W krótkim tekście komentującym twórczość artystki potwierdza to Marlena Makiel-Mędrzak: *Prace Anny Perłowskiej-Weiser są inspirowane doświadczeniem bezpośredniego spotkania z Ziemią Świętą i równocześnie stanowią powidok przeżyć literackich, związanych z poezją Stanisława Jerzego Leca*. W jej pracach istotna jest zarazem wizualna magnetyczna energia, jak i świadomy dialog z poezją Leca, kierujące myśli widza na bardziej werbalne tory. Dlatego właśnie grafiki te w niezwykle sposób absorbują myśl, a szczególnie, “poetycki” klimat nadaje im ogromną siłę wyrazu. Dodatkową wartością jest to, że cykl izraelski jest konsekwencją znaczenia jakie Perłowska-Weiser przypisuje praktyce pleneru. *Wyjście poza pracownię z rysownikiem i aparatem fotograficznym zawsze uważałam za naturalny dla plastyka, bo empiryczny punkt wyjścia jego pracy*. W jej przypadku mam pewność, że wynika to z konieczności i pasji. Jest autentyczną osobowością obdarzoną niezwykle instynktem obserwatora. Cecha ta jest ogromnie ważna i decydująca w akomodacji wrażeń zaczerpniętych z rozmaitych wizualnych porządków, ich odczuwaniu i kreowaniu. Istotne, że tak różne motywy potrafi harmonijnie zspolnić, łącząc poetycki wdzięk z niewumuszoną swobodą kompozycji. Swą graficzną opowieść rozgrywa na wielu przenikających się warstwach. Poszczególne prace różnią się między sobą, często jednak kontynuuje fabułę w kolejnej, mając świadomość i potrzebę dopowiedzenia dalszej historii. W swych wieloelementowych kompozycjach wykorzystuje tak charakterystyczną dla grafiki multiplikację, powtarzalność kadrów. Nuanse sprawiają jednak, że wielokrotna repetycja tego samego elementu układa się w coraz to inną, wyrazistą całość. Czy we współczesnej rzeczywistości, gdy obrazy nieustannie atakują nas z billboardów, reklam, ekranów telewizorów i komputerów, obraz stworzony ręką artysty może nas jeszcze poruszyć? Oglądając i kontemplując prace dr Anny Perłowskiej-Weiser jestem pewien, że tak. To talent, obrazowa wyobraźnia i

autentyczna osobowość artystki decydują o sile i niezwykłości tych grafik. Izrael zdaje się być pretekstem do kreowania indywidualnej mitologii. Grafiki Anny Perłowskiej-Weiser zachwycają metaforami o wielości i jedności świata, różnaitości i różnorodności przedmiotów, stworzeń, organicznych cząstek. W jej wewnętrznym, metaforycznym świecie funkcjonują zarówno ludzie, zwierzęta i obiekty, te rzeczywiste jak i wyobrażone. Bezkresne płaszczyzny zawieszane w czasie i przestrzeni, jednolite obszary piasku, czy światy postrzępione bryłami kamieni i cytataami hebrajskich tekstów. Z pietyzmem konstruuje swoje opowieści, nakłada na siebie szlachetne materie złota, srebra i szarości, kolejne warstwy obrazów i znaczeń. Nie ma w tych grafikach jednoznacznych skojarzeń, artystka pokazuje rozproszony, rozwarstwiony na drobne kawałki obraz Izraela. *Skoro sam jest rozwarstwiony, rozwarstwiony musi być także jego graficzny obraz. Izrael jest owadem, kamieniem, krajobrazem i historią, miedzią, cynkiem, rdzą i srebrem* – pisze. Z tego wszystkiego budowane są, jak mozaika, większe całości, choć ciągle nie wiemy jakie one naprawdę będą, a często mogą być dla nas zaskoczeniem. Anna Perłowska-Weiser nie chce nas usilnie przekonać do swojej wizji. To czego oczekuje od nas to otwarcia się i podążania z naszą już wrażliwością za jej metaforyczną opowieścią.

Ciekawość, skrupulatność i pokora zdają się dominować nad jej warsztatem, nad sposobem konstruowania kolejnych realizacji graficznych. Grafiki powstają długo mozolnie, zbudowane z kolejnych warstw, każdy element powoli odnajduje swoje miejsce. Taki sposób jest z pewnością odbiciem jej temperamentu. Nie bez przyczyny jest mistrzynią akwaforty. Akwaforta jest szalenie wymagającą techniką. Wymaga cierpliwości, wyobraźni, niesamowitej wrażliwości i sprawności rysunkowej. *Żywiołem tu jest akwaforta. Anna uwielbia akwafortę i jest to uwielbienie odwzajemnione...Anna porusza się z wdziękiem w gąszczu tajników warsztatu, wzbogacając go ustawicznie i szukając nowych wyzwania...* pisze prof. Artur Popek. Cykl prac *Izrael dwóch matryc* dowodzi artystycznej samokontroli dr Anny Perłowskiej-Weiser, jest konsekwencją i dopełnieniem wcześniejszych realizacji, a zarazem może stanowić znakomity punkt wyjścia do kolejnych poszukiwań i doświadczeń.

Ocena dołączonych dzieł artystycznych i osiągnięć artystycznych

Dorobek artystyczny dr Anny Perłowskiej-Weiser jest bogaty. Począwszy od 2009 roku przygotowała 18 wystaw indywidualnych i około 30 wystaw zbiorowych. Skoncentruję się głównie na wystawach indywidualnych po doktoracie, gdyż one są najważniejsze w dorobku artystycznym kandydatki:

2018 – *IZRAEL DWÓCH MATRYC*, Galeria PWW, Zielona Góra

2018 – *LUBLIN – JAROSŁAW – JEROZOLIMA*, Galeria Rynek 6, MOK. Jarosław

2017 – *TIEFDRUK, GRAFIKEN VON ANNA PERŁOWSKA-WEISER*, SPK im. Królowej Ryczezy, Konsulat Generalny RP, Kolonia, Niemcy

2017 – *PO WINO I WATA*, Grafika i rysunek, Ratusz, Sala Reprezentacyjna, Biblioteka Publiczna, Ząbkowice Śląskie

2016 – *PRZYWOŁANIE ODBICIA PRZESZŁOŚCI*, Ośrodek Kultury i Sztuki Resursa, Radom

2016 – *WYSTAWA GRAFIKI*, Galeria P, Univerzita Hradec Kralowe, Republika Czeska

2015 – *WSZYSCY CO DROGĄ ZDAŻACIE PRZYJŻYCIE SIĘ... GRAFIKA O MIEŚCIE JEREMIASZA*, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Poznań

2014 – *KRAJOBRAZY*, Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra

2014 – *VIAGGIO ARTISTICO*, Ciak 2000, Rzym, Włochy

2013 – *IZRAEL*, Muzeum Wałbrzyskie, Wałbrzych

2011 – *KIM JESTEŚ?*, Galeria pod Atlantami, Wałbrzych

2011 – *PAMIĘĆ I TWARZE*, Muzeum Akademii Sztuk Pięknych, Galeria za Szklęm, Wrocław

2010 – *WYSTAWA GRAFIKI*, Lubelskie Forum Sztuka – Współczesność im. Witolda Lutosławskiego, Filharmonia Lubelska, Lublin

2010 – *GRAFIKA*, Galeria 3 RA – MY, Akademia Sztuk Pięknych, Wrocław

2009 – *SPOTKANIA*, Galeria Stara Prochownia, Warszawa

2009 – *KIM JEST CZŁOWIEK, ŻE O NIM PAMIĘTASZ?*, Galeria Stary Ratusz, Olsztyn

Twórczość dr Anny Perłowskiej-Weiser jest spójna i konsekwentna, związana przede wszystkim z człowiekiem i jego obecnością w świecie: *Chcę opowiadać o człowieku i jego świecie. Świecie, w którym żyje i który trwa także poza wyobraźnią. Takiemu myśleniu pozostaję wierna - pisze. Częściowo omówiłem twórczość habilitantki, co wydawało mi się konieczne w tamtym momencie, analizując autoreferat. Anna Perłowska-Weiser pracuje cyklami. Nieznane przestrzenie i Spotkania to najważniejsze cykle zrealizowane przed doktoratem. Przypisuje w nich twarze wieloznaczne kulturowe sensory, pamiętając też, że jest ona naturalnym miejscem wewnętrznej ekspresji. [Twarz] jest organiczną tkanką naszej percepcji i myśli, pamięci i języka, tworzy wyjątkową sferę doznań oraz refleksji [...] - potwierdza to znakomicie Anna Szyjkowska-Piotrowska. W kolejnych pracach nie skupiała się wyłącznie na samych twarzach, czy postaciach, coraz śmielej anektowała przestrzeń wokół nich: *Postaci pokazywałam w przestrzeni – w ich środowisku lub z jakimiś atrybutami*. Cykl doktorski zatytułowany *Kim jest człowiek, że o nim pamiętasz* oprócz odkrywania tajemnic wizerunków i eksplorowania nieznanych przestrzeni podejmował formalną grę z odbitką. Tak oto argumentuje to artystka: *Chodziło między innymi o wprowadzenie przedstawień w rytm nieobecny w moich poprzednich grafikach, bardziej statycznych. Próbowałam to osiągnąć dzięki kadrowaniu, powielaniu, zbliżaniu, cięciu po formie i oddalaniu**

wizerunków. Często na wystawach eksponuje też miedziane matryce. Odbitki i matryce współistnieją ze sobą, będąc jakby negatywem i pozytywem tego samego zagadnienia. W *Portfolio dorobku artystycznego, dydaktycznego i kuratorskiego* Perłowska-Weiser obszernie udokumentowała dokonania artystyczne w postaci wystaw indywidualnych i zbiorowych. Jeśli miałbym pewne zastrzeżenie, to do tego, że nie zamieściła dokumentacji poszczególnych cykli i grafik. Sprawia to piszącemu recenzję ogromną trudność w ich odnajdywaniu i rozszyfrowaniu w gąszczu fotografii, plakatów i recenzji z licznych wystaw.

Ocena osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych

Dr Anna Perłowska-Weiser może pochwalić się bogatym dorobkiem dydaktycznym. Pracę zawodową rozpoczęła tuż po dyplomie w 2000 roku w Instytucie Sztuk Pięknych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Została zatrudniona w Zakładzie Grafiki Projektowej i Serigrafii. Z racji przynależności do niego w latach 2000 - 2007 prowadziła zajęcia z Podstaw Grafiki Projektowej dla wszystkich kierunków studiów artystycznych, przede wszystkim dla pierwszego roku Grafiki. Gdy w 2001 roku na UMCS powstał oddział zamiejscowy Wydziału Artystycznego, Kolegium Sztuk Pięknych w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą, zajęcia z Grafiki Projektowej prowadziła także tam (2001 - 2005). Ze względu na zainteresowania drukiem wklęsłym od początku pracy akademickiej prowadziła równolegle Podstawy Grafiki Warsztatowej. Od 2007 roku jest zatrudniona w Zakładzie Wklęsłodruku i Grafiki Eksperymentalnej. W tej jednostce prowadzi Podstawy Grafiki Warsztatowej oraz Wklęsłodruk. Prowadzi również Pracownię Dyplomową na studiach I stopnia na kierunku Grafika oraz Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuk Plastycznych.

Od 2012 roku uczestniczy w obradach komisji dyplomowej jako promotor prac licencjackich. Dotychczas powstało ich pod jej kierunkiem trzynaście w tym jeden aneks. Wszystkie one zostały bardzo wysoko ocenione. Trzy uzyskały Nagrodę Dziekańską, jeden zaś wyróżniono Najlepszym Dyplomem – Grafika, „Uczeń i Jego promotor” przez SMTG w Krakowie (2012). W bieżącym roku akademickim jest opiekunką trzech prac dyplomowych: dwóch licencjackich oraz jednej magisterskiej. Od 2016 roku jest współpromotorką w przewodzie doktorskim mgr Andrzeja Mosio.

Do wszystkich przedmiotów, które prowadzi, przygotowuje autorskie programy nauczania z uwzględnieniem profilu studiów (Grafika, Malarstwo, Edukacja Artystyczna). Zawarte w nich cele dydaktyczno- artystyczne dotyczą rozwoju umiejętności posługiwania się różnorodnymi technikami druku wklęsłego. Obserwując dotychczasowe działania zawodowe jestem przekonany, że pani dr Anna Perłowska-Weiser jest pedagogiem świadomym swojej roli. Będąc opiekunem studentów jest jednocześnie partnerem w pracy nad kształtowaniem indywidualnej osobowości twórczej swoich

podopiecznych. Jako aktywny twórca posługujący się biegle graficznymi środkami wyrazu ma wiele do przekazania studentom. W swojej pracy dydaktycznej jest otwarta na artystyczne wybory studentów, na poszukiwania i eksperymenty.

Poza działaniami dydaktycznymi pani dr Anna Perłowska-Weiser realizuje projekty kuratorskie, organizuje wystawy, także studenckie, w kraju i za granicą oraz wyjazdy dydaktyczne, plenery, jest współorganizatorką międzynarodowych warsztatów twórczych, wykładów i prelekcji. Trzykrotnie była opiekunką roku, w latach 2009 – 2018 była dwukrotnie na kierunku Grafika, a obecnie jest opiekunką III roku Grafiki studiów stacjonarnych magisterskich. Zachęca studentów do brania udziału w konkursach graficznych. Jej studenci i absolwenci od wielu lat zdobywają liczne nagrody i wyróżnienia. Niezwykle cenną inicjatywą, o której należy wspomnieć są Miesiące Grafiki. Anna Perłowska-Weiser jest ich pomysłodawczynią i organizuje je do dzisiaj. Są to cykle wystaw, do których zaprasza artystów i studentów reprezentujących rozmaite polskie ośrodki akademickie. Obecnie przygotowuje Miesiąc Grafiki Katowickiej. Ponadto w roku 2016 wraz z dr hab. Marią Sękowską była współkuratorką *Graficznego Tête à Tête* odbywającego się w ramach Wschodniego Salonu Sztuki, na którym pokazywane były prace zaproszonych artystów z Gdańska, Poznania, Łodzi, Krakowa, Rzeszowa, Białegostoku, Warszawy, Wrocławia oraz Lublina. W tym samym roku w Pałacu Sapiehów zorganizowały wystawę *Grafiki Polskiej we Lwowie*. Wzięli w niej udział artyści z pięciu ośrodków akademickich: Wrocławia, Warszawy, Poznania, Łodzi i Gdańska.

Swój udział w życiu artystycznym, dydaktycznym i organizacyjnym szczegółowo przedstawiła w przygotowanym *Portfolio dorobku artystycznego, dydaktycznego i kuratorskiego* stanowiącym załącznik do autoreferatu.

Praca dydaktyczna i organizacyjna pani dr Anny Perłowskiej-Weiser świadczy o otwartości na drugiego człowieka, na poszukiwania pozwalające określić swoje miejsce w otaczającej rzeczywistości, pozwalające odnaleźć siebie. Pedagog z taką osobowością i zaangażowaniem z całą pewnością pracę tę wykonuje z dużym pożytkiem dla macierzystej uczelni.

Konkluzja

Analiza dorobku artystycznego, autoreferatu a w szczególności wskazanego dzieła artystycznego dowodzi, że postawa dr Anny Perłowskiej-Weiser jest konsekwentnym, twórczym procesem artystycznym. Jej osiągnięcia artystyczne, dydaktyczne i organizacyjne stanowią nie tylko istotny wkład w samą dyscyplinę, są również istotną częścią rozwoju nauki oraz dydaktyki i upowszechniania sztuki. Dorobek habilitantki należy szczególnie wysoko ocenić w aspekcie troski o zachowanie naszej tożsamości kulturowej. Niniejszym stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne, twórcze i dydaktyczne Pani dr Anny Perłowskiej-Weiser w pełni

spełniają wymagania art.16 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku (z późn. zmianami) o stopniach naukowych i tytułach oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki. Popieram starania dr Anny Perłowskiej-Weiser o przyznanie stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Piotr Szurek

